

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 91-1910)

Originalt emne

Gader

Gader/Fortove

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 16. juni 1910](#)
- 2) [Byrådsmødet den 15. september 1910](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 16. juni 1910 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 91-1910)

Besværing fra Grundejere i Sct Paulsgade mellem Marselisborgalle og Sct. Pauls Kirkeplads over Regningen for Brolægning af Gaden

Magnus Nielsen henviste til den af Byraadet trufne Afgørelse over en lignende Sag for Bruunsgades Vedkommende og meddelte, at Brolægningsudvalget indstillede at behandle nærværende Sag paa samme Maade.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 15. september 1910 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 91-1910)

Indstilling fra Brolægningsudvalget vedrørende det Grundejerne i Bruunsgade fra Jægergaardsvej til Sct. Paulskirkeplads og Sct. Paulsgade fra Sct. Paulskirkeplads til Marselisborgalle paalignede Bidrag til Omlægning af Fortovene.

Magnus Nielsen meddelte, at Brolægningsudvalget efter sidste Beslutning i Sagen havde sammenkaldt det af de paagældende Gadestrækningers Grundejere nedsatte Udvalg, og at Resultatet af dette Møde var blevet, at dette Udvalg var blevet formaaet til endnu engang at høre Grundejernenes Mening, idet Brolægningsudvalget foreslog at godtgøre Ejerne den Udgift, de i sin Tid havde haft til Lægning af Tjærebetonen. Otte Dage efter var der imidlertid kommet Meddelelse fra Grundejerne om, at de ikke vilde betale noget som helst til Fortovenes Omlægning, tilligemed en Henstilling til Byraadet om at dele Regningen i to Dele, saaledes at Udgiften til Kørebanen kom for sig og Udgiften til Fortovet for sig. Efter dette henvendte Brolægningsudvalget sig til Sagfører Vinge, der mente, at saafremt Kommunen kunde bevise, at det for Brolægningens Skyld var nødvendigt at omlægge Fortovet som en Følge af Gadens Omprofilering, maatte Grundejerne være forpligtede til at afholde Udgiften dermed. Desuden mente Sagfører Vinge ikke, at der kunde være noget til Hinder for at skille Regningen i de to Dele, saaledes som Grundejerne ønskede. Da nu Stadsingeniøren fastholdt, at Fortovenes Omlægning var en nødvendig Følge af Kørebanens Omprofilering, indstillede Udvalget, at man opkrævede Betalingen for Kørebanen og lod Spørgsmaalet om Fortovene afgøre ved Retten.

Jakob Jensen havde intet imod, at man forsøgte at gaa Rettens Vej, skønt han ikke troede, man opnaaede noget derved, men han vilde dog henstille, at Byraadet drøftede Sagen igen, naar Underrettsdommen forelaa.

N. Joh. Laursen var ikke enig med Sagfører Vinge i, at det var ligegyldigt, om man delte Regningen i to Dele, idet man derved egentlig udtalte, at Kørebanens Omlægning og Fortovets Omlægning var to Ting, der ikke kom hinanden ved. Da det afgørende sikkert vilde blive, at Kørebanens Omprofilering nødvendiggjorde Fortovets Omlægning, burde Byraadet tværtimod fastholde, at disse to Ting dannede en Enhed.

Formanden ansaa det for rimeligt, at Kommunen betalte den omstridte Udgift, og mente, at selv om Fortovets Omlægning maatte anses som en nødvendig Følge af Gadens Omlægning, var det ikke givet, at Kommunen ikke kom til at betale. Iøvrigt syntes han ikke, det var værd at gøre den Slags Forsøg, uden at man havde Sikkerhed for, at Forsøget lykkedes.

Møller mente, at en Kommune ikke burde anlægge nogen Sag, uden at man havde ret stor Sikkerhed for at vinde den. Fra Kommunens Side set kunde det gerne være rigtigt, at Fortovene skulde omlægges, men derfor var det ikke givet, at Omlægningen var en absolut Nødvendighed. Han fraraadede at anlægge Sag.

Jakob Jensen troede, at Grundejerne let kunde bevise, at Gaden kunde være blevet forsvarligt brolagt uden en Omprofilering.

Magnus Nielsen fremhævede, at Gaden var blevet meget smukkere ved Omprofileringen, og at Fortovene selvfølgelig maatte lægges i Forhold til Gaden.

N. Joh. Laursen ansaa det for mindre pænt af Grundejerne ikke at modtage Udvalgets Tilbud om at faa deres tidligere Udgifter til Fortovene trukket fra. Der var nemlig ingen Tvivl om, at Grundejerne havde vundet ikke saa lidt ved hele Foranstaltningen, saa Rimelighed talte for, at de ogsaa betalte noget. Han mente vedblivende, at man burde prøve ved Underretten, om Stadsingeniøren havde Ret i, at Sagen teknisk set laa saaledes, at Grundejerne skulde betale.

Mikael Johansen kunde ikke indse, at det, at Gaden var blevet smukkere, betød noget i Sagen. En Kommune burde i det hele taget ikke skride til Sagsanlæg, naar der var saa stor Tvivl som i dette Tilfælde.

Jakob Jensen henstillede, at Udvalget fremtidig forhandlede med Grundejerne om Udgiften ved Fortovenes Omlægning, inden det lod Gaderne omlægge.

Magnus Nielsen erindrede om, at Udvalget tidligere havde bebudet, at det vilde komme med Forslag om en Forandring i Købekontrakterne, saaledes at Lægningen af Tjærebeton blev betragtet som en midlertidig Belægning, som Kommunen til enhver Tid kunde forlange forandret.

N. Joh. Laursen troede, at Kommunen havde Retten, og mente, at kunde man vinde Sagen, kunde man ogsaa være det bekendt.

Magnus Nielsen fandt, at man vilde desavouere Stadsingeniøren ved ikke at anlægge Sag. Indstillingen vedtoges.